

РЕШЕНИЕ

№ 172

гр. Бургас, 16.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**ОКРЪЖЕН СЪД – БУРГАС, I ВЪЗЗИВЕН НАКАЗАТЕЛЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на девети юни през две хиляди двадесет и
трета година в следния състав:

Председател: Катя Й. Господинова
Членове: Светлин Ив. Иванов
Петя Кр. Георгиева

при участието на секретаря Павлина Д. Костова
в присъствието на прокурора В. Ат. Г.
като разглежда докладваното от Петя Кр. Георгиева Въззивно частно
наказателно дело № 20232100600507 по описа за 2023 година

Производството е по реда на глава XXI от НПК вр. чл.341, ал.1 от НПК
вр. чл.306, ал.1, т.1 от НПК и е образувано по повод въззивна жалба на адв.К.
К. от БАК, като защитник на Х. В. Х. ЕГН ***** от с.В., община К.
против определение № 34/03.04.2023г. по НЧД № 39/2023г. по описа на
Районен съд-Карнобат. С жалбата е направено оплакване, че Районен съд -
Карнобат необосновано е постановил наложеното общо, най-тежко наказание
„лишаване от свобода“ да бъде изтърпяно ефективно при първоначален „общ“
режим на основание чл.57, ал.1, т.3 от ЗИНЗС. Изразява се несъгласие с
извода на първоинстанционния съд, че именно по този начин ще бъдат
постигнати целите на наказанието и най-вече поправянето на осъдения.
Твърди се, че съдът не е взел предвид обстоятелството, че осъденият е млад
човек, който е осъзнал вината си, съдействал е за разкриване на обективната
истина и възстановил щетите от извършените престъпления. Моли съда да
измени обжалваното първоинстанционно определение в частта, с която е
постановено определеното общо, най-тежко наказание от 1 година и 3 месеца
„лишаване от свобода“, да се изтърпи при първоначален „общ“ режим, като
вместо това съдът отложи изпълнението му, като определи съответния
изпитателен срок.

Обжалваното определение е постановено по реда на чл.306, ал.1, т.1 от

НПК във вр. с чл.25, ал.1 във вр. с чл.23, ал.1 от НК, като производството е иницирано с предложение на прокурор от Районна прокуратура-Бургас ТО - Карнобат. Първоинстанционният съд е наложил на Х. В. Х., едно общо най-тежко наказание измежду наложените му по НОХД № 395/2022г., НОХД № 72/2022г., НОХД № 170/2022г. и НОХД № 169/2022г. всички по описа на Районен съд-Карнобат „лишаване от свобода“ за срок от 1 година и 3 месеца, като на основание чл.41, ал.6 от НК във вр. чл.57, ал.1, т.3 от ЗИНЗС е определил първоначален „общ“ режим на изтърпяване.

С определението на основание чл.25, ал.1, вр. чл.23, ал.3 от НК първоинстанционният съд е присъединил към наложеното общо, най-тежко наказание „лишаване от свобода“ за срок от 1 година и 3 месеца наказанието „глоба“ в размер на 200 лева.

Със същото определение на основание чл.59, ал.2 във връзка с ал.1, т.1 от НК съдът е приспаднал изцяло от наложеното общо, най-тежко наказание „лишаване от свобода“ за срок от 1 година и 3 месеца, времето през което Х. В. Х. е бил задържан за срок до 24-часа по реда на ЗМВР на 03.02.2021г. по ДП № 27/2021г. на РУ-Сунгурларе, приключило с одобряване на споразумение по НОХД № 170/2022г. на Районен съд-Карнобат; за срок до 24-часа по реда на ЗМВР на 25.05.2021г. по ДП № 75/2021г. по описа на РУ-Сунгурларе, приключило с определение за одобряване на споразумение по НОХД № 72/2022г. на Районен съд-Карнобат и времето, през което е бил задържан по НОХД № 395/2022г. по описа на Районен съд-Карнобат за срок до 24 часа по реда на ЗМВР на 24.06.2022г., задържан на основание чл.64, ал.2 от НПК, считано от 25.06.2022г. до 27.06.2022г. и с мярка задържане под стража, считано от 28.06.2022г., като един ден задържане се зачита за един ден лишаване от свобода.

В съдебно заседание защитникът на осъденото лице поддържа жалбата. Според него районният съд правилно е групирал наказанията, но счита, че в конкретния случай изпълнението на определеното общо наказание е следвало да бъде отложено за изпитателен срок от 3 години, тъй като осъденият е в млада възраст и целите на наказанието биха били постигнати именно с условно наказание, отколкото с ефективно. Моли съда да измени определението на Районен съд-Карнобат в частта, с която е постановено определеното общо, най-тежко наказание от 1 година и 3 месеца „лишаване от свобода“, да се изтърпи при първоначален „общ“ режим, като съдът отложи изпълнението на наказанието и определи съответния изпитателен срок.

Представителят на Окръжна прокуратура-Бургас счита първоинстанционния съдебен акт за правилен и законосъобразен в частта, на определеното общо, най-тежко наказание и ефективното му изтърпяване при първоначален „общ“ режим. Според него са налице предпоставки за изменение на определението в частта, касаеща приспадането на изтърпяното наказание „лишаване от свобода“, наложено по НОХД № 395/2022г. на

Районен съд-Карнобат за времето от 24.06.2022г. до 23.02.2023г..

Бургаският окръжен съд, като взе предвид становищата на страните, приложените доказателства и съобрази закона намира следното:

Въззивната жалба е допустима, тъй като е подадена в законоустановения преклузивен срок от лице с интерес от обжалването. Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Въз основа на събраните в производството по чл.306, ал.1, т.1 от НПК доказателства се установява, че Х. В. Х. ЕГН ***** е осъждан, както следва:

1.С определение за одобряване на споразумение за решаване на НОХД № 155/2016г. по описа на Районен съд-Карнобат, влязло в сила на 26.05.2016г., Х. В. Х. е осъден на „лишаване от свобода“ за срок от 3 месеца, чието изпълнение на основание чл.66, ал.1 вр. чл.69, ал.1 от НК е отложено за срок от 2 години за престъпление по чл.195, ал.1, т.3 и т.5 вр. чл.194, ал.1 вр. чл.20, ал.2 вр. чл.63, ал.1, т.3 от НК, извършено в периода 03.08.2015г. до 05.08.2015г.,.

2. С присъда по НОХД №234/2016г. по описа на Районен съд-Карнобат, влязла в сила на 19.11.2016г. е осъден на „лишаване от свобода“ за срок от 4 месеца, чието изпълнение на основание чл.66, ал.1 вр. чл.69, ал.1 от НК е отложено за срок от 2 години за престъпление по чл.195, ал.1 , т.3, т5 вр. чл.194, ал.1 вр. чл.20, ал.2 вр. чл.63, ал.1, т.3 от НК , извършено през периода началото на м.август 2015г. до 14.08.2015г..

3.С определение за одобряване на споразумение за решаване на НОХД № 66/2019г. по описа на Районен съд-Карнобат, влязло в сила на 07.03.2019г., Х. В. Х. е осъден за престъпление по чл.194, ал.3 вр. чл.20, ал.2 вр. чл.63, ал.1, т.4 от НК, извършено в периода началото на м.ноември 2017г. до 11.02.2018г. на „пробация“ при следните пробационни мерки : задължителна регистрация по настоящ адрес за срок от 6 месеца, изразяваща се в явяване и подписване пред пробационен служител или определено от него длъжностно лице с периодичност два пъти седмично и задължителни периодични срещи с пробационен служител за срок от 6 месеца и безвъзмезден труд м полза на обществото 100 часа в рамките на една календарна година.

4.С определение за одобряване на споразумение за решаване на НОХД № 127/2016г. по описа на Районен съд-Карнобат, влязло в сила на 26.05.2016г., Х. В. Х. е осъден за престъпление по чл.195, ал.1, т.3 и т.5 вр. чл.194, ал.1 вр. чл.20, ал.2 вр. чл.63, ал.1, т.3 от НК, извършено в периода 03.08.2015г. до 05.08.2015г., на „лишаване от свобода“ за срок от 3 месеца, чието изпълнение на основание чл.66, ал.1 вр. чл.69, ал.1 от НК е отложено за срок от 2 години.

5.С определение за одобряване на споразумение за решаване на НОХД № 170/2022г., по описа на Районен съд-Карнобат, влязло в сила на 11.07.2022г., Х. В. Х. е осъден за престъпление по чл.195, ал.1, т.3, т.4 и т.7, вр. чл.194, ал.1 вр. чл.28, ал.1, вр. чл.26, ал.1 от НК, на 1 година и 3 месеца

„лишаване от свобода“, изпълнението на което на основание чл.66, ал.1 от НК е отложено за изпитателен срок от 3 години. Деянието е извършено в периода 01.11.2020г. - 31.12.2020г. Х. В. Х. е бил задържан за срок до 24 часа по реда на ЗМВР на 03.02.2021г. по ДП № 27/2021г. на РУ-Сунгурларе, по което наказателното производство е решено с одобряване на споразумение по НОХД № 170/2022г. на Районен съд-Карнобат.

6. С определение № 54 от 12.07.2022г. за решаване на НОХД № 169/2022г. по описа на Районен съд-Карнобат, влязло в сила на 12.07.2022г., Х. В. Х. е осъден за престъпление по чл.197, т.2, вр. чл.194, ал.3, вр. ал.1 от НК, вр. чл.54 от НК на „глоба“ в размер на 200 лева. Деянието е извършено на 24.08.2021г..

7. С определение № 55 от 12.07.2022г. за решаване на НОХД № 72/2022г. по описа на Районен съд-Карнобат, влязло в сила на 12.07.2022г., Х. В. Х. е осъден на 10 месеца „лишаване от свобода“, изпълнението на което на основание чл.66, ал.1 от НК е отложено за изпитателен срок от 3 години за престъпление по чл.195, ал.1, т.3 и т.7, вр. чл.194, ал.1, вр. чл.26, ал.1, вр. чл.28, ал.1 от НК. Деянието е извършено в периода 07.04.2021г. - 26.04.2021г.. Х. В. Х. е бил задържан за срок до 24 часа по реда на ЗМВР на 25.05.2021г. по ДП № 72/2021г. на РУ-Сунгурларе, по което наказателното производство е решено с одобряване на споразумение по НОХД № 72/2022г. на Районен съд-Карнобат.

8. С присъда № 15 от 12.12.2022г. по НОХД № 395/2022г. по описа на Районен съд-Карнобат, изменена с решение № 48/15.02.2023г. по ВНОХД № 77/2023г. по описа на Окръжен съд-Бургас, влязла в сила на 15.02.2023г., Х. В. Х. е осъден за престъпление по чл.195, ал.1, т.3, т.4, и т.7, вр.чл.194, ал.1 вр. чл. 28, ал.1, вр. чл.18, ал.1, вр. чл.26, ал.1 от НК на 8 месеца „лишаване от свобода“. На основание чл.57, ал.1, т.3 от ЗИНЗС на Х. В. Х. е определен първоначален „общ“ режим на изтърпяване на наложеното наказание 8 месеца „лишаване от свобода“. На основание чл.59, ал.2 във вр. ал.1 от НК от така определеното наказание „лишаване от свобода“ е приспаднало времето, през което осъденият Х. В. Х. е бил задържан, както следва: за срок от 24 часа по ЗМВР на 24.06.2022г., задържане на основание чл.64, ал.2 от НПК, считано от 25.06.2022г. до 27.06.2022г. и с мярка „задържане под стража“, считано от 28.06.2022г.. Деянието е извършено в периода 22.06.2022г. - 23.06.2022г..

Материалноправните предпоставки за определяне на общо, най-тежко наказание измежду няколко наложени наказания са уредени в разпоредбите на чл.23-25 от НК. Целта на този институт е да се определи общо за изтърпяване наказание, като се обхване цялостната престъпна дейност на осъденото лице. Когато бъдат събрани нови данни за осъжданията му, въпросът за общото наказание, което трябва да бъде наложено, следва да бъде пререшен. /Тълкувателно решение № 3 от 16.11.2009г. на ВКС по тълк. д. № 3/2009г., ОСНК/. Извършеното групиране на наказанията от първоинстанционният съд е допустимо, предвид наличието на новото

осъждане по НОХД № 395/2022г. на Районен съд-Карнобат, предпоставящ приложението на чл.23-25 от НК.

Първоинстанционният съд е извършил групиране на наказанията само на тази част от осъжданията на Х. В. Х., които са били посочени лимитативно в предложението на прокурора без да изложи мотиви и анализ за останалите осъждания и възможните варианти за групиране на наказанията по тях, във връзка с принципа за най-благоприятното за осъдения съчетание, установен Постановление № 4/1965г. на Пленума на ВС. Независимо от това обаче, извършеното групиране от първоинстанционния съд по НОХД № 395/2022г., НОХД № 72/2022г., НОХД № 170/2022г. и НОХД № 169/2022г., всички по описа на Районен съд-Карнобат е най-благоприятно за осъденото лице. Деянията по горепосочените наказателни производства са в съотношение на реална съвкупност, което предпоставя приложението на чл.23-25 от НК. В този случай се стига до налагане на едно общо, най-тежко наказание по „лишаване от свобода“ измежду наложените по НОХД № 395/2022г., НОХД № 72/2022г., НОХД № 170/2022г. и НОХД № 169/2022г., всички по описа на Районен съд-Карнобат за срок от 1 година и 3 месеца и присъединяване на наложената глоба от 200 лева по НОХД № 1169/ 2022г. от Районен съд-Карнобат на основание чл.23, ал.3 от НК. При така посочената група, районният съд е формирал правилен извод в крайния си акт, и по този начин е постигната целта на принципа за най-благоприятното съчетание, а именно осъденото лице да търпи най-малко по размер от наложените еднакви по вид наказания.

Настоящият въззивен състав напълно споделя изводите на районния съд относно приложението на чл.24 от НК. Осъденият е млад човек, който е признавал вината си по част от наказателните производства и е възстановявал имуществените вреди. Увеличението на наказанието „лишаване от свобода“ по реда на чл.24 от НК в случая би довело до завишаване на наказателната репресия. Приложението на тази разпоредба е предвидено, като изключение и само за случаите, когато с оглед определените наказания за отделните престъпления не могат да се постигнат целите по чл.36 от НК. Настоящият състав счита, че целите на наказанието ще бъдат постигнати и без приложението на чл.24 от НК и завишаване на определеното общо, най-тежко наказание „лишаване от свобода“.

Съгласно чл.25, ал.4 от НК при групиране на наказанията, в случаите, когато по една или повече от присъдите лицето е било освободено от изтърпяване на наложеното наказание по реда на чл.64, ал.1 или на чл.66, ал.1 от НК, въпросът за изпълнението на общото наказание се решава при неговото определяне. Изводът на първоинстанционния съд относно ефективното изтърпяване на общото, най-тежко наказание от 1 година и 3 месеца „лишаване от свобода“ при първоначален „общ режим“, на основание чл.41, ал.6 от НК във вр. чл.57, ал.1, т.3 от ЗИНЗС е законосъобразен и обоснован. Приложението на тази разпоредба дава възможност за преценка на съда дали е целесъобразно да постанови ефективно изтърпяване на

определеното общо, най-тежко наказание, при наличие на осъждания с приложение на чл.64, ал.1 и чл.66, ал.1 от НК като санкция за извършените престъпления. При тази преценка се взема предвид цялостната престъпна дейност, обществената опасност на деянията и на осъденото лице като личност, както и други относими обстоятелства, за да се формира извод какво изпълнение на наложеното общо, най-тежко наказание би изпълнило целите по чл.36 от НК. В случая деянията са извършени в сравнително кратък период от време и конкретната обществена опасност на всяко едно от тях налага извод, за висока степен на обществена на осъденото лице. Многобройните осъждания, сочат за трайно незачитане на установения в страната правов ред и утвърден престъпен манталитет. Определеното общо, най-тежко наказание в размер на 1 година и 3 месеца „лишаване от свобода“ не би постигнало целите на наказанието по чл.36 от НК, в случай, че неговото изпълнение, бъде отложено по реда на чл.66, ал.1 от НК, поради което възниква необходимостта от ефективното му изтърпяване, което единствено би било съответно на целите на генералната и най-вече на индивидуалната превенция. Законосъобразно и в съответствие с чл.57, ал.1, т.3 от ЗИНЗС първоинстанционният съд е определил „общ“ режим на изтърпяване на определеното общо, най-тежко, наказание „лишаване свобода“.

Правилно първоинстанционният съд е постановил на основание чл.59, ал.2, във връзка с ал.1 от НК да се приспадне изцяло от наложеното общо, най-тежко наказание 1 година и 3 месеца лишаване от свобода времето, през което осъденият Х. е бил задържан за срок до 24-часа по реда на ЗМВР на 03.02.2021г. по ДП № 27/2021г. на РУ-Сунгурларе, приключило с одобряване на споразумение по НОХД № 170/2022г. на Районен съд-Карнобат и времето, през което същият е бил задържан за срок до 24-часа по реда на ЗМВР на 25.05.2021г. по ДП № 75/2021г. по описа на РУ-Сунгурларе, приключило с определение за одобряване на споразумение по НОХД № 72/2022г. на Районен съд-Карнобат, като един ден задържане се зачита за един ден лишаване от свобода. На основание чл.59, ал.2, във връзка с ал.1, т.1 от НК съдът е приспаднал изцяло от наложеното общо, най-тежко наказание 1 година и 3 месеца „лишаване от свобода“ времето, през което осъденият Х. В. Х. е бил задържан за срок до 24 часа по реда на ЗМВР на 24.06.2022г., задържане на основание чл.64, ал.2 от НПК, считано от 25.06.2022г. до 27.06.2022г. и с мярка задържане под стража, считано от 28.06.2022г., като един ден задържане се зачита за един ден лишаване от свобода.

На основание чл.25, ал.2 от НПК при изпълнение на определеното общо, най-тежко, наказание следва да се приспадне, времето през което осъденият е търпял наказание „лишаване от свобода“, по включените в съвкупността осъждания. Първоинстанционният съд е пропуснал да се произнесе с определението си относно изтърпяното от 24.06.2022г. до 23.02.2023г. наказание „лишаване от свобода“ по НОХД № 395/2022г. на Районен съд-Карнобат. В мотивите на съдебния акт има изводи в тази насока, но в диспозитива липсва изрично произнасяне. Бургаският окръжен съд

намира, че определението следва да бъде изменено, като на основание чл.25, ал.2 от НК бъде приспаднато и времето, през което подсъдимият Х. В. Х. е търпял наказание „лишаване от свобода“ по НОХД № 395/2022г. на Районен съд-Карнобат, считано от 24.06.2022г. до 23.02.2023г.. В останалата част обжалваното определение следва да бъде потвърдено, като правилно и законосъобразно.

Предвид гореизложените съображения и на основание чл.337, ал.1, т.2 от НПК Бургаският окръжен съд

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ определение № 34/03.04.2023г. по НЧД № 39/2023г. по описа на Районен съд-Карнобат, като

ПРИСПАДА на основание чл.25, ал.2 от НК от определеното общо, най-тежко наказание „лишаване от свобода“ за срок от 1 /една/ година и 3 /три/ месеца времето, през което подсъдимият Х. В. Х. е търпял наказание „лишаване от свобода“ по НОХД № 395/2022г. на Районен съд-Карнобат, считано от 24.06.2022г. до 23.02.2023г..

ПОТВЪРЖДАВА определението в останалата му част.

Решението е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____